

Skatteministeriet

Tale

20. april 2015
J.nr. 15-1268014

Skatteministerens oplæg

- Tale til skatteudvalgets høring om indgåelse af DBO'er

Indledning

Jeg vil gerne begynde med at sige tak for denne mulighed for at få diskuteret og belyst nogle af de spørgsmål, der knytter sig til indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomster med udviklingslande.

Baggrunden er som bekendt den debat, der opstod i forbindelse med Folketingets behandling af et lovforslag om tiltrædelse af en ny DBO med Ghana, og jeg medvirker naturligvis gerne til at belyse de spørgsmål, som mere generelt knytter sig til forholdet mellem skattepolitikken og udviklingspolitikken i denne forbindelse.

Dagens program er delt op i en udviklingspolitisk del og en erhvervspolitisk del. Jeg håber ikke, at der heri ligger en antagel-

se om, at der skulle være en modsætning mellem disse to områder. For det mener jeg ikke, at der er.

Udviklingspolitiske hensyn udelukker ikke erhvervspolitiske hensyn, og det modsatte er efter min opfattelse heller ikke tilfældet.

Kriterier for indgåelse af DBO'er

Jeg vil gerne sige noget om de kriterier, som for mig at se er af betydning for, om Danmark skal forsøge at indgå en DBO med et andet land, eller vi ikke skal.

For det første skal der være danske økonomiske interesser i det pågældende land. Det kan være investeringer i det pågældende land, eller det kan være erhvervsmæssig aktivitet i bredere forstand. Og er aktiviteten endnu ikke til stede, skal der være en udsigt til, at den kommer.

Dernæst skal der være risiko for dobbeltbeskatning. Man må huske på, at formålet med en DBO er at undgå dobbeltbeskat-

ning. Formålet er ikke at undgå beskatning i det hele taget.

Derfor indgår vi ikke DBO'er med lande, der ikke har noget, som i en dansk optik kan kaldes et skattesystem.

Hvis det er sådan, at indkomsten ikke beskattes i det andet land, ja så kan der i sagens natur ikke blive tale om dobbeltbeskatning. Så ville resultatet være, at Danmark ville komme til at nedsætte eller fratage sine skatter, uden at der ville komme noget den anden vej.

Et tredje kriterium er, at der skal være en rimelig udsigt til, at der vil kunne opnås et resultat. Forskellige lande har forskellige interesser, som de hver især vil varetage. Vi har nogle ting, som vi finder helt nødvendige i en DBO, og sådan har andre lande det også.

Der er selvsagt ingen grund til at gå ind i

en forhandling, hvis det på forhånd må stå klart, at der ikke vil komme noget ud af det.

Opsummering

Så hvis jeg skal summere op, så er kriterierne, at der skal være danske økonomiske interesser i det pågældende land, der skal være risiko for dobbeltbeskatning, og der skal være en rimelig udsigt til, at der kan nås et resultat.

Jeg vil gerne tilføje, at det ikke er et mål i sig selv at have DBO'er med samtlige denne verdens lande.

Danmark skal have DBO'er med de lande, det er relevant at have DBO'er med, men vi skal ikke have dem for enhver pris. Hvis modparten ikke vil imødekomme Danmark på områder af vital betydning for os, ja så kommer der ingen DBO. Og jeg vil tro, at andre lande har det på samme måde.

Ønsker fra erhvervslivet

Skatteministeriet modtager fra tid til anden forslag fra erhvervslivet om indgåelse af DBO'er med forskellige lande.

Det er noget, vi tager alvorligt, og den almindelige procedure er, at sådanne forslag sendes i høring hos de relevante erhvervsorganisationer. Det sker, for at Skatteministeriet kan få et billede af, hvor stor interessen er, sådan at indsatsen kan prioriteres. Skatteministeriets ressourcer er jo ikke ubegrænsede.

Jeg må her konstatere, at en del af forslagene drejer sig om lande, som enten ikke har et skattesystem, eller hvor man må sige, at her er der ikke er nogen udsigt til, at en aftale vil kunne komme i stand – endsi-ge komme til at træde i kraft.

Nigeria som eksempel

Jeg kan godt give et eksempel. Der er flere gange blevet rejst ønske om at få en DBO med Nigeria. Det vil vi også gerne, og det har også været forsøgt.

Der blev forhandlet i 1979 og de næste 10 år, uden at der blev nået et resultat. I 2003 begyndte man forfra, og denne gang nåede man faktisk til enighed. Men bagefter ville Nigeria ikke underskrive aftalen, uanset hvor meget vi pressede på. Og selvom de underskrev aftalen, ville det ikke i sig selv være nogen garanti for, at den faktisk kom til at træde i kraft.

Med den forhistorie står Nigeria ikke øverst på den danske prioriteringsliste.

*Lande med få
DBO'er*

Der er også forslag om lande, som kun har få DBO'er, eller som måske slet ikke har nogen.

Det kan i praksis være meget vanskeligt at få forhandlinger i gang med sådanne lande, måske fordi Danmark som et lille land næppe altid er topprioriteten.

Anmodninger fra andre lande

Vi modtager også fra tid til anden anmodninger om indgåelse af DBO'er fra andre lande. Det er de samme kriterier, der lægges til grund ved prioriteringen af arbejdet, som når der kommer forslag fra erhvervs-side.

OECD-modellen og FN-modellen

Som vi sikkert kommer til at høre mere om senere i dag, så foregår forhandlinger om indgåelse af DBO'er med udgangspunkt i en modeloverenskomst. Der er to af dem, nemlig den såkaldte OECD-model og den såkaldte FN-model.

De er ens langt hen ad vejen. Forskellen er, at FN-modellen giver en større beskatningsret til det land, hvor indkomsten kommer fra, end OECD-modellen gør.

Modellerne er ikke bindende for nogen. Landene kan aftale det, som de kan blive enige om, og i praksis er det sådan, at hvert land laver sit eget forhandlingsoplæg i form af et DBO-udkast.

*Det danske oplæg
bygger på OECD*

Det har vi også gjort her i Danmark. Det danske oplæg ligger tæt op ad OECD-modellen, men det indeholder også forskellige bestemmelser, som er målrettet danske forhold.

Jeg behøver blot at nævne artiklen om beskatning af pensioner som eksempel på forskelle mellem det danske oplæg og OECD-modellen.

*Samme oplæg til
lande med udvikle-
de økonomier og
udviklingslande*

Fra dansk side præsenterer vi det samme forhandlingsoplæg, uanset om der skal forhandles med et land med en udviklet økonomi eller med et udviklingsland.

*Forhandlingerne
foregår på samme
måde*

I det hele taget foregår et forhandlingsforløb med et udviklingsland på fuldstændigt samme måde som en forhandling med et land med en udviklet økonomi.

Nu indgås der ikke mange DBO'er med u-

lande. Der er netop indgået en med Ghana, hvilket som før nævnt er den direkte årsag til, at vi sidder her i dag. Ellers er det omkring 15 år siden, at Danmark sidst indgik en DBO med et udviklingsland, så det er ikke en problemstilling, vi møder hver dag.

Som sagt – forhandlingerne gribes an på helt samme måde. Men resultatet vil afspejle, at DBO'en er indgået med et udviklingsland.

En DBO er jo et resultat af en forhandling, hvor to parter sidder over for hinanden med interesser, der ikke altid er sammenfaldende. Så må der gives og tages, og det gælder fra begge sider, hvis der skal nås et resultat.

*Ikke udviklingsbi-
stand via DBO'erne*

I forbindelse med Folketingets behandling af lovforslaget om tiltrædelse af den nye DBO med Ghana blev det mere eller mindre antydnet, at Danmark skulle have snydt

ghaneserne. Det har vi selvfølgelig ikke, men jeg må samtidig gøre det klart, at Danmark ikke giver udviklingsbistand via DBO'erne.

DBO'erne handler om at få koordineret skattesystemer, som er forskellige, og få dem til at spille sammen. Ellers risikerer man dobbeltbeskatning, og det er der ingen, der er interesseret i. DBO'erne handler også om at skabe skattemæssig forudsigelighed og gøre det nemmere at drive virksomhed, og så handler de om at skabe lige vilkår.

Danmark har den grundlæggende interesse, at danske virksomheder skal kunne operere på samme vilkår, som andre landes virksomheder. Det er en af grundene til, at vi indgår DBO'er.

Tager vi Ghana som eksempel, så afviger den danske DBO ikke ret meget fra de DBO'er, som Ghana har indgået med

Tyskland og Nederlandene, og det er bestemt ikke tilfældigt.

Hvis tyske og hollandske virksomheder kan operere i Ghana på bestemte vilkår, hvorfor skal vilkårene for danske virksomheder så være ringere? Det skal de selvfølgelig ikke.

Så ved jeg godt, at man kan finde danske DBO'er, hvor kildelandet fx kan opkræve skatter med en højere sats, end det er muligt efter DBO'en med Ghana. Men det er DBO'er, der er 20-30-40 år gamle, og verden står nu engang ikke stille.

Her er vi ved en anden ting, som er vigtig, og det er, at DBO'er som oftest har en meget lang levetid. Det betyder, at hvis Danmark i dag skulle acceptere nogle ringere vilkår, så ville disse ringere vilkår gælde i de næste mange år fremover. Det kan ikke være i vores interesse.

Og man må hele tiden huske på, at Danmark hverken kan eller vil tvinge nogen til at indgå DBO'er, som de ikke ønsker at indgå.

Afslutning

Hvis jeg afslutningsvis skal sammenfatte, så køber jeg ikke den præmis, at Danmark gennem DBO'erne skulle kunne påtvinge udviklingslandene løsninger, som udviklingslandene ikke selv ønsker.

Skatteministeriets medarbejdere fortæller mig, at modspillet under forhandlingerne med Ghana var fuldt på højde med det, man ellers oplever. Det tager jeg som udtryk for, at modpartens egne interesser i hvert fald i dette tilfælde blev varetaget på fuldt betryggende vis.

Instruksen til Skatteministeriets medarbejdere er, at de skal opnå det bedst mulige resultat, når de forhandler DBO'er. Sådan vil det fortsat være.